

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L
» » pol leta 8 »
» » četrt leta 4 »
Za inozemstvo
celo leto lir 40.
Na naročila brez do
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 9

V Gorici, v sredo 1. februarja 1928

Leto XI.

Ne frankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
ža«. — Tisk Katoliške
tiskarne v Gorici, Ri-
va Piazzutta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
(prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Drugi odgovor „Vedetti dell'Isonzo“.

Težko primemo za pero in pošiljamo v javnost naslednji odgovor »Vedetti dell'Isonzo«. Vsako javno razpravljanje o denarnih zavodih naravno izpodkopa kredit in moralni ugled prizadetega zavoda. Vlagatelj izgubi do takega zavoda zaupanje. Na zaupanju pa sloni zdravi obstoj vsakega denarnega zavoda. Te posledice postanejo toliko bolj neizogibne, če se v javnosti razpravlja o nalaganju kreditov pri raznih podjetjih. Mi, ki smo spremljali plodonosno gospodarsko delovanje in zdravi razmah »Zadružne Zveze« po svetovni vojni, bi nikdar ne razpravljali v »Goriški Straži« o tako kočljivem predmetu, če bi ne bili k temu prisiljeni po »Vedetti dell'Isonzo«. Zato moramo vse posledice, ki so in bodo naravno še nastale iz javne razprave, prav odločno pripisati »Vedetti dell'Isonzo« in njenemu ozadju.

Krediti »Zadružne Zveze«.

V dveh zaporednih uvodnikih je »Vedetta« napadla odstavljeno vodstvo zaradi nalaganja denarja. Pravi takole: »Poglejmo, kako je Zadružna Zveza uporabljala zadružni denar. Namesto v dobrobit članic, je Zveza uporabila denar za namišljene (psevdo) kulturne in psevdo verske namene, vedno pa le za posredne ali neposredne politične namene.«

Naš odgovor.

Pri »Vedetti« so res veliki gospodarski revčiki! Zelo se nam smilijo ti ljudje. Hoteli bi govoriti o gospodarstvu in izključno o gospodarstvu. Toda peresa in svojih možganov nimajo v oblasti, svojih želj in namenov ne morejo prav nič skrivati in zato jim stopi vedno veliko strahilo pred oči, ki jim ne da miru ne po noči, ne po dnevu. Politika, politika in ruski medved — panslavizem.

Mi pa se nočemo baviti s politiko. Glede politike smo povedali svoje mnenje v svojem prvem odgovoru. Upamo, da je bila »Vedetta« z njim zadovoljna. Danes hočemo poiskati zajca v drugem grmu.

Zato povemo »Vedetti« tole:

Kaj vas sploh brigajo krediti »Zadružne Zveze«? Kako vi veste, komu je dala Zveza denar, kje in koliko denarja je Zveza naložila? Če bi bile redne razmere in če bi vam priznavali sploh kakšne gospodarske sposobnosti, potem moramo pred vsem izjaviti, da bi vi za te stvari sploh vedeti ne smeli. In če ste jih izvedeli od ljudi, ki jim je bila poverjena ena ali druga naloga v katerikoli si bodi obliki pri zavodu, bi morali to ohraniti za se, molčati in ne obešati svojih kvant na veliki zvon. Vsak človek ve, da je denar resna stvar in da ni za otroke. Vsak ve tudi, da je posebno vprašanje kreditov najkočljivejša stvar in stroga uradna tajnost vsakega denarnega zavoda.

Vi pa niste samo uradne tajnosti izdali, temveč ste to napravili bombastično in kričavo. Nespametno ste postopali, ko jezikuje o po-

litičnih kreditih, o negospodarskih kreditih itd. Vemo, da ste hoteli vlagatelje s tem najbolj ostrašiti. Da bi vsa stvar še bolj tragično izgledala, ste skočili tudi v inozemstvo in spomnili čitatelje celo na »Emono«! Ali ne veste, da je kredit, ki je bil dan temu podjetju bil že odplačan 3. marca 1926, in da je pri tem Zveza zaslužila! Po vaši nepresegljivi pameti je bil ta kredit seveda v škodo članov.

Gospodje pri »Vedetti«! Ali pozabite sproti, kaj ste napisali v predišči vrsti? Vse ustanove, ki jih navedate pod rubriko političnih kreditov, so članice Zveze. In sami malo prej pravite, da bi morala Zveza skrbeti za svoje članice.

O tem zadosti! Prihodnjic vam povemo, kako bi morali pisati, da bi o vas mogli reči: vsaj eno imajo ti ljudje: odkritosrčni so!

Kaj se godi po svetu?

V sosedni državi na vzhodu so se pretekli teden napovedovale velike izpremembe v notranji politiki. Povod za to je dal krst drugorojenca kraljeve rodbine. Mlademu kraljeviču so dali ime Tomislav. To je bila državniška poteza prve vrste, kajti to ime je posebno Hrvatim, ki so zdaj v opoziciji, zelo prijetno, saj se je tako imenoval prvi hrvatski kralj, ki je bil kronan l. 925. Ta dogodek je dokazal, da je krona vsem narodnostim v Jugoslaviji enako naklonjena. Dogodek pa je tudi povod za nova ugibanja o bodoči

vladni večini.

Pri krstu so bili navzoči vsi vodilni politiki razen Pribičevića. Ko je bila slovesnost končana je kralj sprejel Radića v avdijenci, ki je trajala več kot eno uro. Med tem pa sta se posvetovala tudi Vukičević in dr. Korosec. Takoj je bilo jasno, da je Radićeva avdijenca političnega značaja in da je zelo važna. Po avdijenci je Radić obiskal Koroseca, drugi dan pa Vukičevića. Javno mnenje vse države je napeto čakalo, kaj se bo iz tega naredilo. Vsi so vedeli, da gre za Radićev

vstop v vlado.

Radić pa je bil izredno molčeč, kar ni njegova navada. Ako bi Radić vstopil v vlado, bi se notranji položaj precej spremenil. Opozicija bi bila skrčena na Pribičevićeve samostojne demokrate in Jovanovičeve zemljoradnike. Vedeti pa je treba, da se je Radić zelo tesno zvezal s Pribičevićem in da sta celo ustanovila enoten poslanski klub. Brez Pribičevića torej Radić ni mogel ravnati. Radić je zašel v precej kočljiv položaj. Rad bi bil vstopil v vlado, toda Pribičevića, svojega najožjega zaveznika, ni mogel pustiti na cedilu. Zahteval je torej od Vukičevića naj sprejme tudi Pribičevićovo skupino v vlado. To zahtevano je stavil v razgovoru 26. januarja dopoldne. V istem razgovoru je vrhu tega zahteval za svojo stranko finančno ministrstvo. Vukičević ni mogel ugoditi tem zahtevam. Nato

Kaj ste hoteli?

Kot pametni ljudje zamoremo ugotoviti samo eno: vi ste hoteli s svojim klepetavim besedičenjem zrušiti zavod, pahniti naše ljudstvo v največjo gospodarsko bedo, izpodkopati ugled in kredit zavoda, uničiti do sedaj nezrušljivo zaupanje našega ljudstva v zavod in v njegovo odstavljeno vodstvo, zadržati s tem pred vsem slovensko duhovščino, kateri je slovensko ljudstvo v prvi vrsti poverilo v varstvo svoj denar.

Zapomnite si: vse se vam bo posrečilo, toda ljudstva ne boste odtrgali od njegove duhovščine in katoliškega posvetnega razumništva. Med nami vlada duh božje ljubezni, duh ustvariteljne požrtvovalnosti, moč zdrave in nepremagljive katoliške ideje. Tu so božje vezi in zato ostanejo nezrušljive iz vekov v veka. Strele pa, ki ste jih proti nam izstrelili, so odletele in vas zadele. Vsa odgovornost in za vse je samo vaša. Mi smo neranljivi.

sklicala prihodnja seja za ponedeljek ob 10. za nadaljnje sklepanje o važni zadevi združitve naših klubov v velike svrhe tesnega sodelovanja demokracije in njene za državo čim koristnejše vloge v koncentracijo narodnih sil, ki obstojajo. V ponedeljek bomo o tej zadevi odločili. S prijateljskim pozdravom Vam in Vašim prijateljem Vaš Davidovič.

S to brzojavko je Davidovič napovedal zvezo demokratskih klubov. To izjavo bo težko preklecati.

Seja demokratskega kluba.

V ponedeljek 30. januarja ob 10. uri dopoldne se je pričela seja demokratskega poslanskega kluba. Na tej sta močno trčila drug ob drugega voditelja obeh kril v stranki Marinković in Davidovič. Davidovič je koj v otvoritvenem govoru predlagal, naj se demokratski klub in klub kmetске demokracije (Radić in Pribičević) združita v enoten parlamentarni klub, ki bo potem kot najmočnejša skupina v državnem zboru lahko prevzel vodstvo države in odgovornost.

Takoj za Davidovičem se je oglasil k besedi Marinković, ki je takoj povedal, da je proti Davidovičevemu predlogu. Rekel je, da naj se koncentracija in sprememba v vladi izvrši na podlagi sedanje vladne zveze. Nato je odločno odklonil zvezo s kmetско-demokratskim klubom.

Po tem govoru so še drugi voditelji povedali svoje mnenje. Seja se je parkrat prekinila. Trajala je pozno v noč. Odločitev pa ni padla; prenesli so jo na turek.

Vsi ti dogodki dokazujejo, da se razmere v Jugoslaviji jasneje in bližje končni ustalitvi. Zadnje večje nerешeno vprašanje je Davidovič. To vprašanje pa se bo, vsaj upati smemo, rešilo v doglednem času. Naj bo rešitev taka ali taka, pomenila bo korak proti notranji državni ustalitvi.

SLS in radikali.

Odkar je na vladi Vukičević, je Slovenska ljudska stranka vneto podpirala radikalni klub. Govorili so celo o združitvi obeh parlamentarnih klubov. Do popolne spojitve najbrž ne bo prišlo. Sodelovanje pa postaja vedno tesnejše. Pretekli teden se je zgodil dogodek, ki je za zgodovino razmerja med obema kluboma zelo važen. V sredo 25. januarja se je zbral radikalni poslanski klub. Poslanci so se hoteli pogovoriti o davčnem zakonu. Pred začetkom razprave pa je Vukičević predlagal naj se k seji radikalnega kluba povabijo tudi poslanci Slovenske ljudske stranke. Ta predlog so vsi navzoči navdušeno sprejeli. Nato je šlo posebno odposlanstvo v prostore Jugoslovanskega kluba in povabilo slovenske poslance v radikalni klub. Ko so Slovenci prišli tja, so jih radikali navdušeno pozdravili. Na obeh straneh so bile izrečene pomenljive besede.

Ta dogodek kaže, da stremi jugoslovensko javno življenje za ustvaritvijo velikih strank, ki bodo raztezale svoje delovanje po vsej državi. Nujna posledica tega razvoja bo, da bodo izginile majhne stranke. To bo pa državi samo v korist.

Ljube Davidovića.

Znano je pooblastilo, ki ga je demokratski kongres 15. januarja dal Davidoviču. Davidovič tega pooblastila doseđaj še ni izrabil, saj temeljito ne. Vedno pa je opletal z neko koncentracijo demokracije in vedno zopet je jasno izražal svoje nezadovoljstvo s sedanjo vlado. Da še ni izstopil iz vladne večine, je največ pripisovati zunanjemu ministru Marinkoviću, ki je zelo stvaren in prevdaren politik in ki uživa v stranki velik ugled. Vendar je bilo gotovo, da sedanji položaj ne more trajati dalje. Razmere so silile k odločitvi. Napetost je postala že tolikšna, da so vodilni politiki zahtevali, naj se vsi demokratski poslanci jasno izjavijo, ali so za Davidoviča, ali za Marinkovića. Bila je celo nevarnost, da se klub razcepi.

Davidovič je nato sklical sejo demokratskega poslanskega kluba, v kateri naj bi se to vprašanje rešilo. Seja bi se bila morala vršiti v petek, 27. januarja. Ker pa je na sejo prišlo premalo poslancev (mnogi so menili, da se hočejo poslanci odtegniti odločilnemu glasovanju), se je seja preložila na ponedeljek 30. januarja. Dnevni red te seje pa je Davidovič brzojavno sporočil tudi Štefanu Radiću. Ta brzojavka je mejni kamen v Davidovičevi politiki, zato jo priobčujemo:

»Gospodu Stjepanu Radiću, predsedniku selj. demokracije, Zagreb. Ker je snoči bila seja prepozno sklicana, poslanci pa so se razšli radi dopusta, se je po želji prisotnih

Okno v svet.

»Foglio d'ordini« o razmerju z Jugoslavijo.

Uradni list fašistovske stranke »Foglio d'ordini« je v soboto 28. januarja objavil svoje mnenje o nadaljšanju odpovednega roka italijansko-jugoslovanske pogodbe od 27. januarja 1924. List pravi: »Šestmesečno podaljšanje odpovednega roka prijateljske pogodbe z Jugoslavijo, podpisane l. 1924, ponovno dokazuje dobro voljo Italije in duh, ki jo preveva. Šest mesecev je dovolj dolga doba za razjasnitev in ureditev odnošajev med obema državama, ako ima Jugoslavija ravno toliko dobre volje.

Pretekla štiri leta so dokazala, da ostanejo diplomatski zapisniki mrtva črka, ako se okoli njih ne ustvari ozračje pristranske prijateljstva, ki pronica tudi v široke ljudske množice. To ozračje je na jugoslovanski strani popolnoma manjkalo. Tisk je bil soglasno sovražen Italiji. Vojski, italijanskemu narodu, fašistovski vladi, voditelju fašistovske vlade niso bile prihranjene najgroznejše žalitve, najsmušenejše obrekovanje, najbolj neumne laži. Vse jugoslovanske domoljubne slavnosti so vedno dale povod za burne protitalijanske in protifašistovske manifestacije. Tudi govori odgovornih političnih mož so zelo pogosto vsebovali hujskanje proti Italiji.

Vsa priprava jugoslovanske vojske je bila naperjena proti Italiji. Medtem pa velike organizacije jugoslovanskega imperijalizma javno zahtevajo vse italijansko ozemlje od Pulje do Vidma. Bili so trenutki, ko je jugoslovansko sovražstvo do italijanstva zavzelo oblike prave besnosti, n. pr. po podpisu pogodbe s Francijo. Ta štiriletni val slepega sovražstva ima eno samo izjemo, namreč sprejem, ki ga je priredil Zagreb nekemu italijanskemu pisatelju.

Prijateljska pogodba torej ni zboljšala globokih bistvenih odnošajev med obema državama. Odgovornost za to ne zadene Italije, ki je z nettunskimi dogovori dokazala, da hoče napraviti nov korak na poti prijateljskih odnošajev, medtem ko ni Beograd ničesar naredil v tej smeri. Sedaj ima Jugoslavija šest mesecev časa, da da novo smer svoji politiki nasproti Italiji, ki je velika država, ki lahko čaka in se ne boji neznank bodočnosti.

Carinska zveza med Italijo in Albanijo.

Albanska vlada je odločno zanimala vesti nekaterih časopisov, ki so trdili, da je bila med Italijo in Albanijo sklenjena carinska zveza. Take vesti so neutemeljene.

Seja radikalnega kluba.

V torek 24. januarja se je v Belgradu vršila seja radikalnega kluba. Mnogi so pričakovali, da bo seja burna in da bo Vukičević marsikatero slišal. To upanje se ni izpolnilo. Ministrski predsednik Vukičević je zahteval, naj se nekatere politične zahteve odložijo na poznejši čas, ko bodo razjasnjene. Vsi poslanci so mu pritrčili. Tudi takozvano Pašičevo krilo je pristalo na to. Edino črnogorski poslanec Tomić je napadel Vukičevića. Uspel pa ni, ker so ga drugi preglašili. Vukičević ima torej v poslancih trdno oporo.

Komunistična zarota v Turčiji.

Turška politična policija je v Carigradu odkrila veliko komunistično zaroto. Zarotnike so vodili in denarno podpirali francoski komunisti. Pa tudi nekaj Madjarov je vmes. Policija je zaprla kakih šestdeset oseb.

Kamenev in Zinovjev

sta bila, kot poročajo iz Moskve, zopet sprejeta v komunistično stranko. Oba sta se popolnoma uklonila sklepom 15. komunističnega kongresa.

Katoliški škof v Rusiji obsojen.

Katoliški škof msgr. Skalsky, o katerem smo poročali, da je bil obtožen veleizdaje, je bil v petek 27. januarja obsojen na 10 let ječe.

V Mehiki

še ni miru. V Guadalajari so vstasi napadli oddelek rednega vojaštva in ubili kakih 500 vojakov. Samo par vojakov tistega oddelka je ušlo.

Marx in centrum.

V nedeljo 29. januarja je v Berlinu zborovalo zastopstvo vseh katoliških organizacij Nemčije. Na tem zborovanju so nekateri govorniki precej trdo prijemali državnega kanclerja Marxa in vodstvo stranke. Marx se je pa precej spretno branil. Končno so zborovalci izrekli vodstvu stranke zaupnico.

Stresemann govori.

Nemški zunanji minister Stresemann je imel pri proračunski razpravi v državnem zboru tehten govor o zunanji politiki. V govoru je med drugim zahteval, naj Francija izprazni Porenje brez kake nadaljne koncesije.

DNEVNE VESTI.

V znanje.

To številko smo poslali samo onim, ki so »Goriško Stražo« za leto 1928, že plačali ali pa izrecno naročili. Ne gre zato, da nima eden ali drugi pri upravi toliko kredita, ampak gre za red pri plačevanju, brez katerega je vsako gospodarstvo prej ali slej obsojeno na smrt. Tega pa nočete pri našem listu ne vi in ne mi. Zato prosimo — brez zamere!

Za vse slovenske družine.

Imamo izvrsten družinski list — »Naš Čolnič«! To naj vedo vse naše družine.

Ivan Pregelj je napisal venec božjepotnih novel. Začenja z zgodbo matere, ki pelje sinčka na Menjgore. Mojstrsko teče beseda in raste pred nami bridkolepa podoba kmečke matere in nje sina Balanta: oba sta zvezana na našo zemljo z bridko ljubeznijo. — Magajna Bogomir je napisal roman »Vestalka«. — Znani naš pesnik dr. Joža Lovrenčič pa sočno Legendo o sv. Bricu. — Ksaver Meško ima črtico »Čudež«, pisano z lahno, ljubko ironijo. — Filip Terčelj je napisal lepo kakor le on zna, pismo prijatelju. Franc Rupnik razpravlja, odkod prvi človek in koliko je star človeški rod na zemlji. O Otonu Zupančiču kratko in jedrno piše dr. A. K., o Vinku Vodopivcu pa David Doktorič. Vrli, vsestranski Grušenjka priobčuje prevod Baarovega romana »Čudovite sanje«. Slede praktični zapiski iz gospodinjstva, zdravstva, naravoslovja, potem slike iz domačije in sveta, slednjič še zasoljene šale.

Kdor »Čolnič« še ne pozna, dobi prvo številko na ogled, in sicer za stanj. Pišite na upravo: Gorica, Via Mameli 5. — Naš Čolnič« stane za celo leto 10 lir, s krojno prilogo 20 lir.

Prvi petek v Gorici.

Kakor navadno, bo tudi 3. februarja — prvi petek v mesecu — pobožnost v čast presv. Srcu Jezusovemu. Zjutraj ob pol šestih sv. maša s skupnim sv. obhajilom, zvečer ob osmih pobožnost samo za moške. — Dragi možje in fantje! Ne zamudite prilike zateči se k Srcu Jezusovemu, v katerem edino za morete najti pot v srečno večnost. Vodstvo Apostolstva molitve.

Jugoslovanski minister umrl.

V petek 27. januarja je v Beogradu umrl minister za narodno zdravje dr. Aleksander Savič. Pokojnik se je rodil l. 1874. Bil je izvrsten zdravnik in dober politik.

Stanje monsignorja Arka.

Mons. Arko, idrijski dekan, se zdravi v sanatoriju sv. Justa v Gorici. Zdravniki upajo, da bo v 10. dneh zdrav in čil. Bog daj zdravjal!

Dva nova mladinska lista.

Katoliška mladina je začela v Ljubljani izdajati dva nova lista. Dijaki so dali na svetlo »Križ«, lepo revijo, ki je usmerjena v najvišje zvezde in kaže, da se je v mladini prebudilo novo religiozno življenje. (Uprava »Križa« v Ljubljani, Miklošičeva ul. 5; letnina 12 lir.) — Delavska »Krekova mladina« pa je izdala mesečnik »Ogenj«.

Razpuščeno gasilno društvo.

Obč. komisar v Cerknem je pred dnevi poklical k sebi predsednika tamošnjega »Gasilnega društva« in mu javil, da je odbor odstavljen in društveno delovanje ukinjeno. Kako bo pri morebitnih požarih, ni povedal.

Odstop.

Dr. Sturni, glavni tajnik bivše Trgovske in obrtne zbornice, ki je bila letos spremenjena v deželni gospodarski svet, je iz zdravstvenih ozirav odstopil. Bil je pri zbornici od l. 1910. Tajnik pri gospodarskem svetu je postal dr. A. Steiner.

Stalne cene.

Mednarodni odbor za goriško pokrajino je na svoji seji dne 17. jan. sklenil, da morajo od 1. febr. naprej veljati v vseh trgovinah stalne cene. Pričkanja glede cen, tako zvanega »glihanja« bo zdaj konec. Trgovci morajo vse predmete v podrobnih razprodajah na viden način označiti s ceno. Za drobnarije mora biti cena zapisana na škatljah ali predalih. Zaznamovana stalna cena je obvezna za trgovca in za kupovalca. Ta predpis velja za manufakturne, špecerijske, papirne, sploh za vse trgovine. Prestopki se bodo kaznovali z globami, v ponovnih slučajih tudi z odtegnjenjem koncesije.

Zasedanje državnega zbora

v Rimu se bo najbrž pričelo 28. februarja. Zbornica bo razpravljala o proračunu za bodoče finančno leto.

Veliki svet fašistovske stranke

je pričel zborovati v ponedeljek 30. januarja zvečer. Na dnevnem redu so važna vprašanja, n. pr. preuredba ljudskega zastopstva.

Dr. Jan. Ev. Krek.

1865—1917.

Za 10-letnico njegove smrti.

Prosvetno delo.

O tem delu bomo malo natančneje razmotrivali, ker je v podlago vsemu drugemu delovanju.

Dr. J. Puntar piše: »Izobraževalno delo na Slovenskem do Krekovega nastopa ni imelo prave, temeljite podlage. »Čitalnice« so zbirale v svojih prostorih meščanske sloje, po deželi pa imovitejše trgovce, kmetske (imovitejše) kroge in uradništvo. Na veselicah in v slavnostnih govorih se je končalo delo za narod. Da je treba delo za narod postaviti na druge, trdnjše temelje, to spoznanje je rodila zlasti dr. Mahničeva kritika javnih razmer. (Štefan Hodulja v Rimskem Katoliku i. dr.) Praktično pa je pokazal še le dr. Krek pravo pot s tem, da se je lotil dela med najmanj upoštevanim slojem — delavstvom... Pričeti z delavstvom in končati z delom za celokupni narod, to je bil od početka vedno smoter dr. Krekovega dela.« (Ob 50letnici dr. Jan. Ev. Kreka, Ljubljana 1917, str. 30).

Dr. Krek si je brž po dohodu v Ljubljano znal pridobiti zaupanje delavstva. V svoj namen si je izobrazil lepo vrsto posamnih bistrih delavskih glav. Ti so bili za agitatorje, moški in ženske, ki so pridobivali druge in l. 1894. je bilo »Slov. kat. del. društvo« ustanovljeno in kmalu potem tudi »Kat. dr. za delavce«. Temu je kmalu sledilo »Mladeniško društvo«

za mlade fante. Služilo je izobrazbi in zabavi. Iz tega društva se je kasneje razvila »Slov. kršč. soc. zveza« s svojim »Orlom«. To je bil temelj vsemu kasnejšemu izobraževalnemu delu širom slovenskih dežel.

Kmalu je začel Krek uvajati v svoja delavska in izobraževalna društva tudi dijakevisokošolce. Tako je pridobilo mlado gibanje na živahnosti in svež, demokratičen duh je vezal in spajal v eno preprosto narod z izobraženci, z razumništvom.

On ni učil suhoparno, dolgočasno. Le bolj pogovarjal se je z delavci in mladino. Stavil jim je vprašanja, pri odgovarjanju jim je pomagal, popravljal, a se dal tudi vpraševati. Vmes je vpletal razne zanimivosti, tudi šale in smeh. Navajal jih je k temu, da so tudi sami nastopali z govori, da so se kosali in kritizovali med seboj delavci sami, pa tudi dijaki izobraženci in delavci medsebojno. Taki »pomenki« so bili zelo zanimivi, kratkočasni in duhoviti. In vsi, ki so se jih udeleževali, so jih imeli ob enem za razvedrilo; poleg tega so se pa ob njih veliko naučili na lahek način in kmalu se tudi izobrazili v prave, krepke govornike. In res vidimo v tistih letih že, kako samozavestno in uspešno so nastopali ti Krekovi učenci, tudi preprosti delavci, celo po javnih, viharjih shodih ter zanesli tako Krekove misli v širni slovenski svet.

Dr. Krek sam je bil pravi kmetijski, delavski fant z visoko izobrazbo. V lastni osebi je spajal torej vse to, kar je hotel združiti: vse sloje, nižje in višje, v skupne organizacije, v skupno

delo za narod. Kako se je čutil srečnega sredi te pisane družbe, ki so bili v nji starejši in mladina, kjer so žuljave roke stiskale nežne mladinske!

Na občnem zboru »Slov. kršč. soc. zveze« v Škofji Loki l. 1908, je posebno povdarjal to vzajemnost tega demokratičnega duha: »Zbor, ki ga otvarjam, je nekaj kakor god v družini. Udje družine ste se sešli, da praznujemo slavo skupaj. Moja dolžnost bi bila, da bi stopil k vsakemu od Vas, pa mu podal roko in ga pozdravil. Tega pa ne morem, ker Vas je preveč... Slovesnost je zvezana z vsakim godovanjem. Slovesnosti pa ni, kjer ni mladine. Zdi se mi, kjer zborujejo samo modri, resni možje, kakor da bi šli gor v triglavske skale, kjer se človeku zmeša v glavi, ko vidi veličastne čeri. Naša dolžnost je odkriti se pred starodavnim velikanom, zavriskati in iti proč; tam ni, da bi človek dalj časa ostal. Tjekaj pojdemo, kjer vrelci žubore, kjer zelenje pregrinja puste skale, kjer cvetke prijetno vabijo h počitku. Med mladim brstenjem in življenjem se nam zdi: tukaj je dobro, tu ostanim! Na društvenem zborovanju, kjer ni mladine, ni veselja, ni prave slovesnosti. Zbor brez mladine se mi zdi podoben zborovanju starih rimskih senatorjev, ki so na svojih stolih sedeli in čakali sovražnika, ki je prihrumel v Rim. To ni za nas. Zato pa smo se zvezali z mladino in ko smo izvedeli, da ista zboruje v Škofji Loki, smo šli še mi stari tja, da se med njo razvedrimo in okrepimo. Živela naša mladina!«

Reški škof pri d'Annunziu.

Italijanski časopisi poročajo, da je reški škof msgr. Sain obiskal d'Annunzia, ki ga je slovesno sprejel.

Sneg.

V noči od ponedeljka na torek je pobelil naše gore sneg. Ker je južno vreme in smo že v februarju, najbrže ne bo imel obstanka.

Orjunaši obdolženi vohunstva.

Pod tem naslovom prinaša tržaški »Piccolo« vest, da je »Orjuna«, glasilo jugoslovanskih nacionalistov, obdolžila primorskega Slovca in bivšega člana Orjuna Egidija Perica, da je vohunil v prid Italiji in da je italijanskemu konzulu v Ljubljani izdajal tajnosti vojaškega in političnega značaja. »Orjuna« trdi nadalje, da je italijanski konzulat v Ljubljani središče vohunstva. »Piccolo« pravi, da so vse te vesti izmišljene.

Jugoslovanski visokošolci in mednarodne tekme v Cortini d'Ampezzo.

Pred kratkim so se v Cortini d'Ampezzo vršile mednarodne vseučiliške tekme v zimskem športu. Teh tekem so se udeležili zastopniki vseh držav. Jugoslovanski visokošolci pa so svojim članom povedali iti v Italijo v znak protesta. Trije študentje se te prepovedi niso držali. Jugoslovanska športna zveza jih je radi tega diskvalificirala. Vodstvo tekem jih pa ni pustilo k tekmovalju.

Giolitti in fašizem.

Giolitti je poslanec liberalne stranke in znan politik, ki je bil ministrski predsednik v najtežjih dneh. Sedaj se političnega delovanja ne udeležuje več, ker je zelo star in ker pač ni prilike. Njegovo ime redko kdaj še pride v javnost. Pred kratkim pa se je imenovalo, in sicer v zvezi z razgovorom, ki ga je menda imel z ravnateljem »Politične in parlamentarne revije« Cortinom. Cortina je ta razgovor objavil v listu »Popolo di Roma«. Giolitti je baje rekel, da je hvaležen fašizmu, ker je pometel s socialisti in popolarji, ki so njemu, Giolittiju, prizadeli toliko neprijetnosti. Ob sodil da je tudi delovanje italijanskih političnih beguncev, n. pr. Nitija in Salveminija. — Tako »Popolo di Roma«. Ko je Giolitti to prebral, je sedel in napisal Cortinu pismo, v katerem ga na zelo fin način opozarja, da njunega razgovora na novo leto ni smatrati za političen razgovor, da si on (Cortina) ni ničesar zabeležil in da je torej članek napisal po spominu, da ga pred objavo ni vprašal za dovoljenje, in da je njegovo (Giolittijevo) mnenje temeljito potvoril.

Polet preko Mont blanca.

Mont blanc je najvišja gora na francosko-italijanski meji. Visoka je 4810 metrov. V petek 27. januarja ga je preletel z letalom francoski letalec Bajac. V letalu je imel 13 potnikov. To je prvi polet preko Mont blanca.

Čehoslovaška plačuje dolgove.

Čehoslovaška država bo 15. februarja 1928 vrnila 7,5 odstotno dolarsko posojilo, ki ga je l. 1925. najela v Ameriki. Posojilo bi zapadlo sicer šele l. 1945., toda vlada ga bo deloma z rednimi dohodki deloma s 5 odstotnim notranjim posojilom že zdaj vrnila.

Sovjetski uradnik ustreljen.

G. P. U. (ruska politična policija) je brez procesa dala ustreliti uradnika Leonida Novikova. Novikov je bil visok uradnik v gospodarskem komisariatu za Transkavkazijo. Sprejemal je podkupnine in prodajal inozemskim špekulantom žito, ki ga je sovjetska vlada rekvirirala za kraje, kjer je bila najhujša lakota.

Ameriški podmornik potopljen.

Zopet se je potopil ameriški podmorski čoln. To pot je nesreča zadel čoln z označbo »S. 3.« Mnogo številne ladje so ga šle iskat. Dos sedaj niso imele uspehov.

Kaj je novega na deželi?

Bača pri Sv. Luciji.

Pretekli teden je padel na skednju z lestve Anton Kofol. Padel je tako nesrečno, da si je zlomil hrbtenico. Ko so ga našli domači, je bil že mrtev. Bog bodi milostljiv njegovi duši! Preostalim naše sožalje.

Iz volčanskih vasi.

Komaj smo si voščili novo leto, že nas je obiskala bela žena, katera nam je dne 9. januarja nenadoma ugrabila dobro znanega 87-letnega starčka Antona Hrasta iz Čiginja. Pokojnika bomo ohranili v dobrem spominu kot uglednega in vzornega moža. Dokazal je svojo sposobnost kot podjetnik pri raznih drž. in dežel. delih. Mnogo zaslug si je pridobil v svojem času kot večkratni podžupan. Bil je tudi dober kmetovalec; posebno se je zanimal za sadje in trtorejo. — Nekaj dni pozneje je po kratki in mučni bolezni izdihnil svojo blago dušo Ivan Golja iz Kozaršč, dobro znan posestnik, obenem tudi izvrsten mizar in kolar. Pokojnikoma naj bo lahka zemlja! Okoličan.

Livek.

Ravno letos poteče 60 let, kar je bila ustanovljena na Livku samostojna občina. Leta 1868. je dobil Livek prvega župana v osebi Janeza Mašera, po domače Žgana z Avse št. 49, in 12 svetovalcev. Mašera je županoval do svoje smrti l. 1883. Pred kratkim smo zvedeli za odlok upravno-političnega oblastva, da občina preneha, kakor mnoge druge, in se združi s Kobaridom, kjer je naše najbližje naravno središče. Zato je sprejela velika večina prebivalstva to novico

z velikim zadoščenjem in zadovoljstvom. Tudi nasprotna struja, namreč za spojitev Livka z občino Sovodnje in videmsko pokrajino, je dobila svoje zagovornike. To je bila zlasti želja sedanjega poteštata gosp. trgovca Jos. Frlettiga v Sovodnjah, ki je želel na račun Livčanov povečati in okrepiti svojo občino. V nadi, da dobi večino za svojo stvar, je vprizoril dne 25. januarja t. l. na Livku plebiscit — ljuško glasovanje. Od 96 volilnih upravičencev jih je prišlo glasovat 82. 100% vseh glasov, torej vseh 82, je glasovalo za Kobarid; za združitev s Sovodnjami ni bil oddan niti en glas. Še zadnji trenutek so se izpreobračali vneti Savli v Pavle. Strašna in nepričakovana brea! Res bi ne bila majhna reč, če bi prišel Livek pod oddaljene in samotne Sovodnje ali celo Št. Peter ob Nadiži. Razumljivo, da je dalo ljudstvo enoglasno duška svojemu prepričanju. Gospod Felettig svojega namena ni dosegel.

S cestami in potmi je naša občina po vojni res bogato obdarjena. Da bi le bil kdo, ki bi skrbel zanje in da bi se ne obremenjavalo ljudstvo po nepotrebem! V vladnem načrtu, kakor pravijo, je tudi določenih pol milijone lir za preložitve in popravo ceste Sovodnje-Livek, in drugih pol milijona za preložitve ceste Livek-Kobarid-Soška dolina. Če bi se delo res začelo, bi bilo vsaj nekaj zaslužka za brezposelne domačine.

Vsled velike bližine državne meje in Soške doline, ležeč na prelazu, je bil naš kraj pred vojno precejšnjega pomena. Imeli smo svojo finančno in orožniško postajo in

svoj poštni urad. S smrtjo zadnjega poštnega uradnika Ivana Hrasta, umrlega l. 1926., je prenehal poštni urad, ustanovljen l. decembra leta 1891., a zdaj smo izgubili še županstvo.

Lom.

Dne 21. I. je umrl po kratki bolezni Janez Pavšič, posestnik, cerkveni ključar in bivši podžupan. Pogreb je imel lep. Udeležilo se ga je občinsko zastopstvo z načelnikom in veliko število duhovljanov. Moški zbor mu je pel pred hišo in na grobu, preč. g. kurat se je poslovil od njega v gniljivih besedah. Bil je mirnega značaja in požrtvovalen za obči blagor. Naj mu bo Bog plačnih. — Umrla je stara Štrukljeva mati iz Vasi, v visoki starosti. Več na luč naj ji sveti.

Rihemberk.

(Zakasnelo.) V soboto dne 21. januarja smo spremili k večnemu počitku blagega mladeniča Leopolda Furlana, mizarskega mojstra, ki nas je zapustil v najlepši mladosti, star komaj trideset let. Pokojnik je bil eden naših najboljših in delavnih mladeničev, tako na prosvetnem kot na gospodarskem polju. Bil je večkratni odbornik in podpredsednik bivšega »Prosvetnega društva«; udeleževal se je raznih poučnih tečajev; bil je član vodstva Ljudske posojilnice v Rihemberku. Bil je vsestransko zelo nadarjen, posebno spreten v svojem poklicu. Dasi ravno ni imel po vojni trdnega zdravja, se je kazal v družbi vedno veselega in zabavnega. Vsakdo, ki ga je poznal, ga bo težko pogrešal. Vzrok njegove zgodnje smrti so bile posledice svetovne vojne, ki so zahtevale že marsikatero mlado življenje. V zadnjem času je dolgo bolehal za vnetjem ledvic; celih šest mesecev je bil priklenjen na posteljo. Končno se je zdravil v mestni bolnici v Trstu, kjer je pa kljub prizadevanju zdravnikov shiral do konca. Dan pred smrtjo si je zaželel domov, kjer je previden s sv. zakramenti v krogu svojih izdihnil svojo mlado dušo. Kako je bil pokojni priljubljen pri svojih občanih, je pričala nepregledna množica ljudstva, ki ga je spremljala na zadnji poti in marsikatero oko je bilo rosno, ko mu je Cerkevni pevski zbor zapel ganljivo žalostinko v slovo. Svetila mu večna luč! Užaloščeni družini naše iskreno sožalje!

Sedlo.

Dobro poznani cestni odbornik iz Sedla je leta 1890. dovršil gradbo nove skladovalne ceste in obrnil cesto skozi Homec, dočim je šla prej skozi Stanovišča mimo stare cerkve na pokopališču nad Sedlom proti Breginju. V spomin na staro cesto je dal ob novi cesti na »Lopati« napraviti znamenje — kapelico s kipom Matere božje v prid vernim dušam, da bi tam mimo gredè kdo kaj pomolil, ko ni več cesta neposredno pri pokopališču. Cerkev sv. Križa na pokopališču nad Sedlom je bajè

prav toliko stara kot cerkev sv. Gervazija v Nemah v Benečiji. Nastala da je v 11. stoletju. — Za tretji zvon, ki je potreben za vikarijsko cerkev v Sedlu, pod katero spadajo 4 vasi in ki bo ob enem nekaj spomenik padlim vojnim junakom in trajna hvala vrnivših se bojevnikov, smo prejeli tudi milodar 50 francoskih frankov od našega nepozabnega domačina g. Alojzija Cenciča Tišljerjevega, iz Sedla zaposlenega v rudniku v Aumetzu na Francoskem s sledečo pobudo: »Le gor Ti tretji prijatelj! V visoke line nad ljudi, da jim boš oznanjal vero, mrzla srca jim budil. Povsod boš slavljen, Ti božji pomagač, bošli meni pripravljen, ko bom zdihnil zadnjič? Jaz bom že pripravljen, samo da bodeš ti, ker tebe čaka sodba, Bog prizanesi Ti.« Bog živi požrtvovalnega delavca in mu stotero povrni! Istočasno bodite vsi domačini, ki si trdi kruh služite na tujem, prisrčno pozdravljeni in sv. Barbari priporočeni!

Idrijske novice.

Zalostno stanje rudniških vdov.

Da je bilo za rudarsko vdovo slabo, to je znano že od nekdanj, vendar kot kaže, še slabše se nam obeta. Z odvzetjem zadnjih doklad se je naše že itak mizerno stanje še poslabšalo, tako da je res velika skrb, z borno pokojnino preživljati sebe in družino. Dobe se vdove s 3 nepreskrbljenimi otroci, ki dobivajo pokojnine komaj 50 lir. S tem naj plača stanovanje, drva, hrano, obleko itd. Nemogoče! Edina opora so nam bile čipke, katere so pa zadnje čase močno padle — na eni strani, na drugi je pa v zimskem času silna konkurenca, ker delajo tudi na kmetih in zato kupci niso odvisni od naših izdelkov. S tem smo tu zelo udarjeni. Mislimo, da bi ne bilo napako, ako bi na kmetih pričeli sejati lan in brezdvomno bi več pridobili, ker čipke navadno dajajo prav pod ceno in v zameno za drago blago. Pri nas je pa vse polno družin, ki so odvisne edino od čipkanja, in ako se v tem oziru ne bo kaj zboljšalo, nam bo težka predlo. — Ne dosti boljši je položaj upokojencev. Tudi njim je silno težko preživljati se z zmanjšano pokojnino. Toda kaj bi pisali, kar je vsem že dobro znano.

Poroke.

Poročil se je g. Josip Pečirer, rudn. pisar, z gč. Jožefo Kolenc. — Na mnoga leta! — Poročil se je tudi član naše godbe g. Ivan Čar z gč. Marijo Vončina. Obilo sreče!

Pogrebno društvo.

Pretečeno nedeljo je bil občni zbor tega prekoristnega društva. Udeležba je bila precejšnja, vendar če upoštevamo, da šteje društvo na tisoče članov, je zanimanje le premajhno. Med drugim se je sklenilo, da se odslej izplača po umrlem članu L 200 in sicer le, če je redno plačeval prispevke.

GOSPODARSTVO.

Skočnina v Julijski Krajini.

Na pobudo uprave za tržaško pokrajino se je vršil dne 2. decembra 1927 v Trstu sestanek živinorejskih nadzornikov vseh pokrajin Julijske Krajine. Ker se razvija delovanje v prospeh živinoreje v celotni Julijski Krajini po enotnem načrtu, so na sestanku določili tudi enotno skočnino za vse province imenovane pokrajine, to je za videmsko, goriško, tržaško, puljsko in reško provinco. Skočnina, ki je stopila v veljavo takoj po nastopu l. 1928., znaša:

a) pri simodolski pasmi v furlanski ravnini L. 30 kot naročnina za dobo 4 mesecev (poljubno število skokov na eno kravo v dobi 4 mesecev);

b) pri simodolski pasmi v bivšem

vipavskem in postonjskem okraju L 25 kot naročnina za dobo 4 mesecev;

c) pri sivo-rjavi švicarski pasmi L 15 za dva skoka, od katerih se mora izvršiti drugi v dobi treh mesecev po prvem. (Če bi hotel živinorejec za svojo kravo tri skoke v dobi treh mesecev, mora plačati 15 lir za prva dva skoka, za tretjega tudi 15 lir);

č) pri belanski pasmi znaša skočnina L 15 kot naročnina za 4 mesece.

Za pogozdovanje na Goriškem.

Nedavno je bil podpisan odlok, glasom katerega je bil ustanovljen med vlado in goriško pokrajino poseben konsorcij, ki ima nalogo skrbeti za pogozdovanje na Goriškem.

Znižanje občinskega davka na živino.

Notranje ministrstvo je poslalo vsem prefektom v državi okrožnico sledeče vsebine:

»Znani gospodarski razlogi v zvezi z gospodarsko krizo se odsejajo predvsem na vrednosti goveje živine, kateri je cena mnogo nižja. Stanje se je potem še bolj pesterilo vsled velike suše in od tu izvirajočega pomanjkanja krme in pašne.

V takih predpogojih je taksa na govejo živino, katero zahtevajo skoraj vse občine v najvišji po veljavnih določilih dovoljeni meri, na vsak način nesorazmerna z sedanjostjo vrednosti živine. Zato je potrebno, da vse občine z novim letom zravnavajo višino omenjene takse z znižanjem cene živini in na vsak način občutno znižajo takso. Primanjkljaj dohodkov naj se krije iz drugih virov, predvsem pa s skrajšanjem stroškov.

Mislimo, da je v tem oziru vsaka naša pripomba nepotrebna, ker živinorejci sami najbolje občutijo, kako nujno potrebno je bilo zgorajne vladino navodilo.

Oddaja trt in sadnih dreves iz deželnih nasadov v Gorici.

Urad za kmetijski potovalni pouk v Gorici sporoča vsem kmetovalcem, ki se za to zanimajo, da oddajajo deželni razsadniki v Gorici trte, cepljene na ameriški podlagi, po 1.—L komad trt za vino, po 1.20 L komad trt namiznih vrst. Dobe se naslednje:

Bele vrste za vino: Rebula, malvazija, laški rizling, beli sauvignon, zelen in tokaj.

Črne vrste za vino: Merlot, domači in kraški refošk, refošk iz Faedis, modra frankinja, kabernet, marzemino in coudere 7120.

Trte namiznih vrst: žlahtnina, juljevka, boldon in rdeči moškati.

Sandna drevesca najboljših vrst stanje: breskve 3.—L, hruške 3.—L, jabolke 3.— do 4.—L, črešnje 3.—L, slive 3.—L za komad.

Pri nakupu nad 100 drevesc dovoljuje ravnateljstvo razsadnikov (Gorica, via Trieste 43) 10% popust.

Občinske bikorejske postaje.

Vzdrževanje bikorejske postaje ni najlažja stvar, posebno če se hočemo držati reda, ki ga zahteva zakon in napredna živinoreja. Če hočemo, da je vrhu tega še skočnina nizka, ni mogoče vzdrževati bikorejskih postaj drugače kot le s podporo, pa naj jo da kdor hoče.

Ker črpajo občine iz živinoreje zelo velike dohodke, je prav in pošteno, da tudi v tem oziru kaj store.

V provinci Sondrio vzdržujejo že skozi več let občine bikorejske postaje. To se je do danes tako udomačilo, da bi bilo težko kaj spreminiti v tem oziru, ne da bi živinorejci protestirali.

Jugoslovanska živinoreja v številkah.

Zadnje popisovanje živine v Jugoslaviji je dalo sledeče številke: Govedi je 4.960.000, konj 1.069.000, mežgov 18.000, oslov 84.000, prašičev 3.378.000, ovac 7.111.000, koza 1.552.000, telet 15.075.000. Poleg tega imajo 534.000 panjev čebel.

Zlato kritje papirnatega denarja.

»Banca d'Italia« objavlja podatke o zlatega kritju bankovcev. Vseh bankovcev, ki so v prometu, je za 21.160.012.000 lir. Banka pa ima v svojih blagajnah za 12.105.640.000 lir zlata in zlatih valut. Papirnati denar je torej krit za 57.20 odstotka.

Denarni zavodi v Italiji.

V Italiji je sedaj 1865 denarnih zavodov z 9395. podružnicami. Od teh je 430 delniških družb, 529 združnih in 307 privatnih denarnih zavodov, 162 hranilnic, 374 mestnih in občinskih hranilnic, 54 finančnih družb in 9 hipotekarnih bank.

Tržne cene

Česnik L 1 do 1.20 kg; zelje sveže 60 do 70 cent. kg; zelje kislo L 1.60 kg; cvetača L 1.40 do 1.60 kg; čebula L 1.50 do 1.60 kg; fižol navaden L 1.80 kg; fižol koks L 2.40 kg; solata endivia L 2.60 do 3.20 kg; krompir 70 do 80 cent. kg; repa sladka cent. 20 do 30 kg; repa kisla 80 cent. do 1 L kg; radič rdeč L 1.80 do 3.20 kg; špinača L 1.40 do 1.60 kg; zelena L 1.60 do 1.80 kg; motovilec L 2.40 do 2.80 kg; vrzote 50 do 60 cent. kg; pomaranče L 1.40 do 2 kg; limoni 15 do 20 cent. komad; jabolka L 1.80 do 4.80 kg; orehi L 3.60 do 4 kg; hruške L 2 do 4.60 kg; češplje suhe L 3 do 4 kg; maslo sveže L 14 do 15 kg; maslo presno L 17 do 18 kg; mleko L 1 liter; med L 10 kg; jajca 60 do 65 cent. komad.

Valuta.

Dne 30. januarja si dobil:

za 100 franc. frankov	74.10 do	74.40	Lir
za 100 belg. frankov	262.— do	266.—	"
za 100 švic. frankov	362.— do	364.—	"
za 100 češ.-slov. kron	55.85 do	56.15	"
za 100 dinarjev	33.05 do	33.35	"
za 1 šterling	91.93 do	92.13	"
za 1 dolar	18.83 do	18.89	"
Novci po 20 frankov	72.— do	74.—	"
za 100 avst. šilingov	263.— do	269.—	"

Benečijske obligacije dne 30. januarja 1928: 73.60.

Meh za smeh.

Mala Anica.

»Mama, danes sem videla, kako je neki mož naredil konja.«

»To vendar ni mogoče.«

»Pač, mama. Ko sem prišla tja, je konja že skoraj popolnoma dovršil. Samo na zadnji nogi je še pribil nekaj žeblicev.«

Darovi.

Za »Alojzijeviše«: N. N. mesto venca na grob predragega Cirila Kosmača 50 L. Srčna hvala!

Za »Slovensko sirotišče«: Nekdo iz Aleksandrije 15 L, preplačila za Nova pota 45 L. — Srčna hvala! Bog obudi mnogo dobrotnikov!

Listnica uredništva.

N. N. v M.: Na Vaše vprašanje, če je ostalo staro uradništvo še pri Zadrugi Zvezi, Vam odgovorjamo, da ni g. komisar odpustil še nobenega uradnika. Vsi uradniki so ostali na svojih mestih. Razume se pa, da se uradniki od 19. januarja dalje v disciplinarni odvisnosti samo g. komisarja in g. prefekta, ki mu je komisar podrejen.

VABILO

k rednemu občnemu zboru

Slovenske čebelarske zadruge, v. z. z o. j. v Gorici, ki se bo vršil dne 19. februarja 1928 ob 9. uri in pol predpoldne v Gorici, Via. S. Giovanni 6.

Dnevni red:

1. Pozdrav predsedniku.
2. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zбора.
3. Poročilo načelstva.
4. Poročilo nadzorstva.
5. Odobritev računskega zaključka za leto 1927.
6. Določitev delovanja zadruge za poslovno leto 1928.
7. Slučajnosti.

Ako ne bode obč. zbor sklepčen ob določeni uri, se bo vršil glasom pravil, člen 26. drugi občni zbor pol ure pozneje ob vsakem številu navzočih članov.

Odbor.

Kmetje, pozor! Pluge (šolcarje) dobite po najnižji ceni; delo domače. Božič Andrej, kovač v Solkanu.

Službo išče kovač, zmožen tudi mehaniškega dela. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

Kmetska posojilnica pri Sv. Luciji sklicuje svoj

XX. REDNI OBČNI ZBOR

na 12. februarja, v nedeljo ob pol treh popoldne v župnišču.

Vspored:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Potrditev računa za l. 1927.
3. Volitev nadzorstva.
4. Predlogi in slučajnosti.

Opomba: Ako bi ne bil občni zbor ob določeni uri sklepčen, se bo vršil pol ure kasneje na istem mestu in z istim vspeedom drugi občni zbor (§ 33).

Načelstvo.

Uradnik, zmožen vodstva lesne trgovine z večletno prakso išče službe. Ponudbe pod šifro »Oskrbnik« na upravo »Goriške Straže«.

Na prodaj sta dve posteljni pregrinjali in namizni prt (garnitura — sivo platno). Oglasiti se je od 3 do 5 pri modistki, Via Stretta št. 18/III Gorica.

Več tisoč trt, vseh najboljših vrst imam na prodaj po zmerni ceni. — Naslov: Juren Franc, Vojščica p. Komen.

GORSKI SEMENSKI KROMPIR je na prodaj v Gorici, Via St. Chiara 14. Culot.

FRIZER ZA DAME, striženje, pranje glave, ondulacije i. t. d. Priporočila se And. Rojic, Via Seminario št. 2 Gorica.

Podpisano oskrbništvo ima na razpolago vedno sveža jajca od čiste krvne pasme »Livornese bianca« po zmernih cenah.

Oskrbništvo barona Teuffenbach, Vipolže v Brdih.

Pozor! Velika zaloga mrtvaških oprem; I., II. in III. razred 25% ceneje kot povsod drugod. J. Saksida, trgovec z mrt. predmeti, Dornberg št. 3.

Kupim nekaj vagonov užitnega krompirja in prosim, da mi javite ponudbe z zadnjimi cenami.

I. SISSLE, Berlin-Halensee,
TELEFON PFALZBURG 5365.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica
CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga čiščene platne iz znane tovarne Kegenchant & Kaymann, vrhovno blago za pomočence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukanja.
Blago solidno! Cene zmerno!

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici
Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavica

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 50.000.000

Din. 10.000.000

Podružnice in agencije: Brežice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj, Logatec, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Novomesto, Ptuj, Prevalje, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Trst. Sezonska ekspozitura: Rogaska Slatina.

Vloge na knjižice po 4 %.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.

PRсне BOLEZNI
(Zdravljenje prsne votline)
REVMATIČNE BOLEZNI

Dott. A. Mazzocca

Civiale — Via Carlo Alberto 8

Kabinet za žarke X, diatermijo, za zdravljenje z ultraviolettimi žarki, termolux in microscopia.

Sprejema vse delavnike od 10—12.

Zdravnik
za zobe in usta
Dr. LOJZ KRAIGHER
sprejema
v GORICI
Piazza della Vittoria št. 20

Zavod Dr. BONCINA-FINETTI
TRST, Via Fabio Filzi 23, V. n. Tel. 48-03
Zagotovljeno 3-dnevno zdravljenje
„ŠIJATIKE“
(Trganje v kolku)
Zdravljenje živčnega trganja v laktih in v bokih. — Sprejema od 10—12 in od 15—17.

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.

PLJUČNE BOLEZNI

Dott. Cerretti

Radiološki kabinet je odprt: v Vidmu: Via del Sale 15 (vse dni) v Gorici: Via Barzellini 3 (ob sreдах in petkih ob pop. urah).